19/11/2018

π. Νεκτάριος Μουλατσιώτης: Ποιο είναι το δικό σου όραμα σήμερα;

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φωκίδος

Του Πρωτοσυγκέλλου της Ι.Μ. Φωκίδος, Γέροντος Νεκταρίου Μουλατσιώτη, ΚΥΡΙΑΚΗ Θ΄ ΛΟΥΚΑ 18/11/2018

Αγαπητοί μου αδελφοί.

Στις Κυριακάτικες ευαγγελικές περικοπές του Νοεμβρίου ο Κύριός μας διαμηνύει αυστηρά την αλλοτρίωση που δημιουργεί στους ανθρώπους ο πλούτος. Σήμερα, όπως ακούσαμε να αναφέρει ο Ευαγγελιστής Λουκάς, ο Κύριός μας είπε την εξής παραβολή. Κάποιου πλουσίου τα έσοδα πολλαπλασιάστηκαν κατά πολύ και σκεπτόταν τι να τα κάνει. Τελικά αποφάσισε, όχι να τα μοιραστεί με τους ανήμπορους και φτωχούς συνανθρώπους του, αλλά να τα αποθηκεύσει για να έχει πολλά χρόνια μια άνετη και καλή ζωή. Μάλιστα είπε ο πλούσιος κάποια στιγμή προς τον εαυτό του, «έχεις ψυχή μου πολλά αγαθά και για πολλά χρόνια, αναπαύου λοιπόν, φάγε, πιε και ευφραίνου».

Ένας φίλαυτος πλούσιος, ένας άνθρωπος που ήθελε τον πλούτο που του χάρισε ο Θεός να τον απολαμβάνει μόνος του και μάλιστα για πολλά χρόνια. Αλήθεια σας

θυμίζει κάτι αυτή η παραβολή; Μήπως ο σύγχρονος άνθρωπος ομοιάζει κατεξοχήν στον άφρονα πλούσιο; Μήπως αρκετοί από εμάς ζούμε απαράλλακτα με το ίδιο σκεπτικό; Άραγε ποιος από εμάς που οικονομικά προόδευσε και αναβαθμίστηκε κοινωνικά η ζωή του, σκέφτηκε όσα απέκτησε να τα μοιραστεί με τους συνανθρώπους του; Αν ρίξουμε μια ματιά στα χαρτιά της εφορίας μας και ιδιαίτερα στο Ε9, εκεί θα δούμε τον πλούτο που αποκτήσαμε να συσσωρεύεται σε ακίνητα. Σε τι λοιπόν διαφέρουμε από τους πλουσίους των παραβολών του Κυρίου; Ποιος από εμάς μοίρασε τον πλούτο του στους φτωχούς συνανθρώπους μας;

Αντιθέτως, σκεφθήκαμε πώς θα μπορέσουμε τον ήδη υπάρχοντα πλούτο μας, όπως τις καταθέσεις, τα ακίνητα και τα αγαθά μας να τα αυξήσουμε για το προσωπικό μας όφελος μόνο και για τίποτε άλλο. Τα πάντα για εμάς και την οικογένειά μας! Ο πλησίον, που λέγει ο Κύριος στο Ευαγγέλιό Του, δεν υπάρχει καν στο νου μας. Για εμάς δεν υπάρχει δυστυχώς ούτε ο φτωχός Λάζαρος, ούτε ο ημιθανής συνάνθρωπός μας που τα καθημερινά προβλήματά του τον οδήγησαν στον δρόμο και στον θάνατο. Για εμάς υπάρχει μόνο ο εαυτός μας και η οικογένειά μας.

Αδελφοί μου, εμείς άραγε πιστεύουμε στον Ιησού Χριστό και το Ευαγγέλιο που διδάσκει η Εκκλησία μας ή μήπως φτιάξαμε έναν άλλο δικό μας Χριστό και ζούμε σύμφωνα με ένα άλλο δικό μας Ευαγγέλιο, το οποίο είναι γραμμένο στα φίλαυτα μέτρα μας; Όλοι διαπιστώνουμε ότι τα συνθήματα, τα οράματα και τα ιδεώδη του σύγχρονου ανθρώπου δεν είναι πια οι αλήθειες, οι ιδέες και τα ιδανικά που ονομάζονται Χριστός, πίστη, Εκκλησία, Ελλάδα και οικογένεια. Αυτά δεν αποτελούν πλέον ιερούς στόχους και οράματα της ζωής μας.

Εμείς απωλέσαμε δυστυχώς το πρότυπο του αγίου και του ήρωα που είχαν οι προπάτορές μας. Εκείνοι, ενώ ήταν σκλαβωμένοι στους Τούρκους, οραματίζονταν την ανάσταση του Μαρμαρωμένου Βασιλιά και το να φθάσει η Πατρίδα μας ξανά ως την Κόκκινη Μηλιά. Τα δικά μας οράματα είναι μάλλον σαν του σημερινού άφρονα πλουσίου. Δυστυχώς αυτό πέτυχε η άθεη Ευρώπη με τον λεγόμενο διαφωτισμό της. Πολέμησε ο ψεύτικος προοδευτισμός μέσα από την σχολική εκπαίδευση την νέα γενιά μας κι έτσι κατάντησαν τους νέους μας να μη νοιάζονται να δημιουργήσουν μια χριστιανική οικογένεια. Το μόνο που τους μετέδωσαν ήταν να επιθυμούν τον ελεύθερο σαρκικό έρωτα. Αποτέλεσμα τούτου είναι οι γάμοι στις Εκκλησίες να μειωθούν κατακόρυφα, ενώ αντίθετα τα «σύμφωνα συμβίωσης», οι πολιτικοί γάμοι, τα διαζύγια, τα διαλυμένα σπίτια να αυξηθούν δραματικά και τα ψυχοφάρμακα έγιναν για πολλούς είδος καθημερινής χρήσης.

Μεταξύ των νέων μας όλο και περισσότεροι βιώνουν τη μοναξιά χωρίς όραμα ή απλώς συζούν και αλλάζουν συντρόφους χωρίς απώτερο ενδιαφέρον για τη ζωή

τους. Η δε πίστη και η Εκκλησία μας δεν αγγίζουν καθόλου πλέον τις ψυχές των περισσοτέρων απ’ αυτούς, με αποτέλεσμα στους ιερούς ναούς μας να προσέρχονται μόνο γέροντες και γερόντισσες. Ποια είναι τελικά τα ενδιαφέροντα και τα ιδανικά των σημερινών νέων μας;

Δυστυχώς είναι ακριβώς τα ίδια με αυτά του άφρονα πλουσίου που ακούσαμε στο σημερινό Ευαγγέλιο: «ψυχή μου απέκτησες πολλά αγαθά, τρώγε, πίνε και να χαίρεσαι τη ζωή σου». Αυτά είναι δυστυχώς τα ιδανικά του σύγχρονου Έλληνα. Όλα φωνάζουν: Άνθρωπε, δούλευε μόνο για να ζεις και να περνάς καλά! Απόλαυσε τη ζωή σου και τις χαρές της. Ζήσε εσύ καλά και μην ενδιαφέρεσαι για κανέναν άλλον. Ο παραπλανητικός υλικός ευδαιμονισμός μας μιλά μόνο για το τώρα και το σήμερα. Το πώς εγώ θα περνάω τώρα καλά. Δεν υπάρχει αύριο, ούτε ο πλησίον, δεν υπάρχει Θεός, δεν υπάρχει ψυχή.

Τα ίδια σκεφτόταν αδελφοί μου και έτσι ακριβώς ζούσε και ο πλούσιος του σημερινού Ευαγγελίου. Όμως ξαφνικά όλα άλλαξαν όταν ακούστηκε η φωνή του Θεού που του είπε: «Ανόητε άνθρωπε, απόψε την νύκτα πεθαίνεις και οι δαίμονες μου ζητούν την ψυχή σου. Όλα αυτά που ετοίμασες για σένα τι θα γίνουν τώρα;» Ο Ιησούς ολοκλήρωσε την παραβολή απευθύνοντας τα εξής λόγια προς όλους μας: «Όποιος έχει αυτιά για ν’ ακούσει τι του λέγω, ας με ακούσει, αν ποθεί πραγματικά την σωτηρία του».

Εσύ αδελφέ μου έχεις σκεφθεί ποιο είναι το δικό σου όραμα; Μήπως είναι το ίδιο με του άφρονα πλουσίου; Ο τρόπος ζωής σου μαρτυρεί περί τούτου. Είθε όλοι ν’ ακούσουμε τα λόγια του Κυρίου μας και να επιστρέψουμε στα οράματα των προγόνων μας, που η ιστορία τους ανέδειξε ως ήρωες και η Εκκλησία μας ως αγίους της. Αμήν.

ΠΗΓΗ: freemonks.gr